

VRHOVNI SUD CRNE GORE
Rev.IP br. 50/2009

Vrhovni sud Crne Gore, u vijeću sastavljenom od sudija Badnjar Julke, kao predsjednika vijeća, Vuković Ranka, Begović Vesne, Filipović Natalije i Muzurović Rešada, kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužioca Opština Konavle - Cavtat, koju zastupa punomoćnik Slavko Ijačić, advokat iz Kotora, protiv tuženog J.P. Vodovod i kanalizacija, Herceg Novi, koga zastupa punomoćnik Pejović Jovan, advokat iz Herceg Novog, radi duga. v.s. 1.783.627,00 €, odlučujući o reviziji tuženog izjavljenoj protiv presude Apelacionog suda Crne Gore Pž.br.158/09 od 10.07.2009. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 24.09.2009. godine, donio je

P R E S U D U

Revizija se odbija kao neosnovana.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Apelacionog suda Crne Gore Pž.br.158/09 od 10.07.2009. godine, odbijena je kao neosnovana žalba tuženog i potvrđena presuda Privrednog suda u Podgorici P.br.632/07 od 18.12.2008. godine, kojom je odlučeno:

"Djelimično se usvaja tužbeni zahtjev tužioca, pa se obavezuje tuženi iz osnova duga za transport vode u periodu od 01.04.2001. do 01.05.2005. godine, isplati tužiocu iznos od 1.195.338,30 €, sa pripadajućom kamatom počev od 24.05.2007. godine, do isplate i da mu nadoknadi troškove postupka u iznosu od 4.793,25 €, sve prednje u roku od 8 dana po pravosnažnosti presude pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

Odbija se tužbeni zahtjev tužioca kojim je tražio da mu tuženi iz navedenog osnova isplati još iznos od 543.288,70 €, kao neosnovan".

Protiv navedene drugostepene presude tuženi je blagovremeno izjavio reviziju zbog bitnih povreda odredaba parničnog postupka i zbog pogrešne primjene materijalnog prava. Predložio je da se obje nižestepene presude preinače i tužbeni zahtjev odbije ili iste ukinu i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno sudjenje.

U odgovoru na reviziju tužilac je osporio sve revizijske navode i predložio da se revizija odbije kao neosnovana.

Revizija je neosnovana.

U postupku pred prvostepenim i drugostepenim sudom nije počinjena apsolutno bitna povreda odredaba parničnog postupka iz člana 367. stav 2. tačka 12. Zakona o parničnom postupku, na koju revizijski sud u smislu člana 401. navedenog zakona, pazi po službenoj dužnosti, dok se na druge povrede revizijom konkretno ne ukazuje.

Prema stanju u spisima, tužilac je tužbom - predlogom za izvršenje, na osnovu vjerodostojne isprave tražio naplatu neizmirenih računa iz osnova osiguranja urednog i kontinuiranog transporta vode za vodovod Herceg Novi od priključka na potisni cjevovod H.E. "Dubrovnik" do hrvatsko-jugoslovenske granice na Debelom Brijegu. Potraživanje se odnosi na period od 01.04.2004. do 01.05.2005. godine, a obaveza proističe iz ugovora stranka zaključenog 19.05.2000. godine. Tim ugovorom, tuženi se obavezao da će naknadu u visini od 0,22 DM za m³ plaćati po ispostavljenim računima tužioca, najkasnije u roku od 15 dana od dana ispostavljanja računa. Tužilac se obavezao da osigura sve potrebne uslove da se cjevovodom može transportovati maksimalna količina vode koju isti može propustiti, a prema potrebama potrošnje i da će cjevovod i sve objekte na njemu, redovno održavati u funkcionalnom stanju, a nakon što tuženi dovede vodovod u potpuno funkcionalno stanje u skladu sa članom 7. ugovora. Putem odgovarajućih vještaka utvrđena je količina transportovane vode, kao i visina obaveze tuženog po ispostavljenim računima.

Odredbom člana 262. stav 1. Zakona o obligacionim odnosima je propisano, da je povjerilac u obaveznom odnosu ovlašćen, da od dužnika zahtijeva ispunjenje obaveze, a dužnik je dužan ispuniti je savjesno u svemu kako ona glasi.

Polazeći od citirane zakonske odredbe, a imajući u vidu to, da je tužilac osigurao uredan i kontinuiran transport vode, čija količina je utvrđena putem vještaka hidrogradjevinske struke, a tuženi svoju obavezu plaćanja naknade za transport vode i održavanja cjevovoda, koja je utvrđena putem vještaka finansijske struke, nije u cjelini ispunio i na koje nalaze tuženi nije imao primjedbi, ovaj sud je zaključio da je tuženi u obavezi isplate po nižestepenim presudama iznosa na koje je obavezan, pa su lišeni osnova navodi revizije o pogrešnoj primjeni materijalnog prava.

Neosnovani su i navodi revizije u kojima se ističe prigovor neispunjenja obaveze da u utuženom periodu tužilac nije održavao cjevovod, pa da stoga ni tuženi nije dužan da ispuni svoju obavezu - član 122. Zakona o obligacionim odnosima. Naime, utvrđeno je da je u spornom periodu transportovana voda u količini koja je utvrđena putem vještaka odgovarajuće struke, što znači da je vodovod bio u funkcionalnom stanju. Osim toga, u skladu sa članom 5. st.1. ugovora u iznos naknade od 0,22 DM nije sadržana samo naknada za troškove tekućeg održavanja vodovoda, već i naknade za umanjenje vrijednosti zemljišta i ostali obavezni komunalni doprinosi.

Sem toga, ako je tuženi smatrao da je između obaveza stranaka u vrijeme zaključenja ugovora postojala očigledna nesrazmjera, imao je mogućnost u skladu sa čl.139. st.1. i 2. ZOO da zahtijeva poništenje ugovora u roku od jedne godine od njegovog zaključenja, ako za pravu vrijednost tada nije znao, niti je morao znati.

Nijesu od značaja navodi revizije kojima se pledira na postojanje protivtužbenog zahtjeva iz osnova naknade štete, zbog neispunjenja ugovora. Ovo zbog toga, što je takav zahtjev predmet samosatalnog raspravljanja u postupku koji se odvojeno vodi po odluci prvostepenog suda.

Sa iznijetih razloga reviziju je valjalo odbiti kao neosnovanu i nižestepene presude potvrditi, kako je i odlučeno shodno članu 408. ZPP-a.

VRHOVNI SUD CRNE GORE
Podgorica, 24.09.2009. godine

